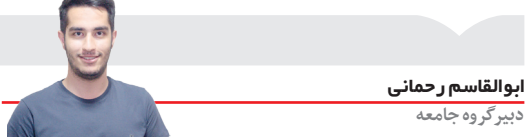

رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

سازمان برنامه‌باید پاسخگوی پروژه‌های عمرانی بی‌مجوز باشد

ابوالقاسم رحمانی

دبیر گروه جامعه

مواقت با افزایش ظرفیت پزشکی و همچنین احصا و اعلام پروژه‌های عمرانی بدون مجوز زیست محیطی توسط کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی به سازمان حفاظت از محیط‌زیست، دو خبر و مساله‌ای بود که طی چند وقت اخیر حساسی رسانه‌ای‌شده و حاشیه‌هایی را هم به وجود آورد. پیرو همین ماجرا، گفت‌وگویی با حسن شجاعی، رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی انجام دادیم تا هم‌ا در کم‌وکیف هر دو اتفاق و هم نقش کمیسیون اصل ۹۰ بشتنوم.

علت مخالفت پزشکان باسیاست افزایش ظرفیت پذیرش پزشکی تعارض منافع بود

«در جلسه ۷دی‌ماه شورای عالی انقلاب فرهنگی که به ریاست سیدابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور برگزار شد بررسی افزایش جذب دانشجویان رشته‌های پزشکی و تدوین سند تحول شورای عالی انقلاب فرهنگی در دستورکار قرار گرفت. در این جلسه افزایش سالیانه جذب ۲۰ درصد دانشجوی پزشکی نسبت به سال قبل به مدت چهارسال مورد موافقت اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی قرار گرفت. این افزایش اختصاص به مناطق محروم دارد و دانشجویان در همه دانشگاه‌های کشور جذب خواهند شد اما به‌صورت بومی‌گزینی به مناطق محروم اختصاص پیدا خواهند کرد. این افزایش به‌طور خاص برای عموم داوطلبان به‌منظور خدمت در مناطق محروم بوده و تابع ضوابط سایر سهمیه‌ها نیست. درمجموع این چهارسال، ۹۰۰۰ نفر به ظرفیت پزشکی کشور اضافه خواهد شد.» این محاصل ماه‌ها و شاید سال‌ها تلاش کارشناسان و دغدغه‌مندان در حوزه بهداشت‌ودرمان بود که با پیگیری‌های برخی مسئولان، کمیسیون اصل ۹۰ مجلس و رسانه‌ها بالاخره تا حدی مرتفع شد. در ارتباط با همین ماجرا و اقداماتی که کمیسیون اصل ۹۰ در این مسیر داشت با حسن شجاعی، رئیس این کمیسیون گفت‌وگویی انجام دادیم. شجاعی در تشریح ماجرا به «فرهیختگان» گفت: «همان‌طور که قبلاً عنوان کردم یکی از مشکلاتی که ما با آن در بخش نظام سلامت مواجه بودیم این بود که اساساً متولیان امر سلامت کمبود پزشک در کشور را باور نداشتند و یکی از اقداماتی که ما باید انجام می‌دادیم این بود که این را به متولیان نظام سلامت می‌قبولانندیم یا اینکه حداقل اقرار می‌گرفتیم که در کشور کمبود پزشک داریم. در دولت دوازدهم اقداماتی را کمیسیون اصل ۹۰ در این جهت انجام داد ولی چون به انتهای دولت خورده بود با وجود اینکه دولت سابق هم اذعان می‌کرد کمبود پزشک نداریم، پیگیری جدی در آن دوران انجام ندادیم. بعد از استقرار دولت جدید معاونت آموزشی وزارت بهداشت در ابتدا مصاحبه‌ای انجام داد و سرانه پزشک در ایران را ۱۷ پزشک به‌ازای هر ۱۰ هزار نفر جمعیت اعلام کرد و از این مطلب نتیجه گرفت که کمبود پزشک نداریم. درصورتی که این را از وزارت بهداشت بپذیریم در مقایسه با ۲۵ پزشک به‌ازای ۱۰ هزار جمعیت که سرانه کشورهای منطقه است، به‌شکل معناداری کمبود پزشک داشتیم، درحالی‌که همان عدد هم محل خدشه بود و عددی که واقعی‌تر به‌نظر می‌رسید ۱/۸ پزشک به‌ازای ۱۰ هزار نفر جمعیت بود که متأسفانه برخورد‌های دوگانه‌ای را در این‌آمار می‌دیدیم. مثلاً وقتی می‌خواستند بگویند وضع نظام سلامت خیلی خراب است، عدد پزشکان بیکار را تا ۴هزار نفر ذکر می‌کردند ولی وقتی می‌خواستیم همین عدد را در سرانه محاسبه کنیم حتی حاضر نبودند چهارهزار نفر را بپذیرند. استانداردهای دوگانه اینچنینی متأسفانه در رفتار متولیان نظام سلامت وجود داشت به‌علاوه اینکه در جلسات مختلف من به بزرگواران عرض کردم رفتار به‌نحوی است که خود را در معرض اتهام تعارض منافع قرار می‌دهید؛ آنجایی که به‌نفع شماست همچون طرح تحول سلامت که رکن آن طرح، افزایش درآمد پزشکان بود، با همه وجود می‌جنگیدید تا این طرح تحقق یابد ولی اینجا که منجر به کاهش درآمد و شکستن انحصار می‌شود دقیقاً برعکس عمل می‌کنید، در آن طرح پای شما روی گاز بود و اینجا پای خود را بر ترمز می‌فشارید. این نوع برخورد شما را در معرض اتهام تعارض منافع قرار می‌دهد. به همین دلیل در

جلساتی که با این بزرگواران برگزار می‌کنیم دائماً استدلال‌های این افراد را می‌شنیدم که هم در موضوع عدم کمبود پزشک بود و هم در موضوع افزایش مخالفت با افزایش ظرفیت پزشکی و استدلال قوی و محکمی در مخالفت افزایش ظرفیت نمی‌دیدم.»

پزشکان برای مخالفت با این سیاست هیچ‌آمار و استدلال متقنی نداشتند

مساله مهاجرت خصوصاً در ایام کرونا بین پزشکان بسیار پررنگ و شایع بود. به‌یاد دارم همین سال گذشته برای مصاحبه با یکی از متخصصان به بیمارستانی در شمال تهران رفتم، بیمارستان خصوصی «ت»، آن پزشک و متخصص به من گفت اولاً پزشکان این بیمارستان تهدید کرده‌اند که بیمار کرونایی نباید پذیرش کنید، اگر پذیرش کنید دیگر به بیمارستان نمی‌آیند، ثانیاً اینکه خیلی از آنها هم از مملکت مهاجرت کردند و رفتند. جالب‌تر اینکه خود پزشکان برای رد سیاست افزایش ظرفیت پزشکی عدم توزیع مناسب پزشکان در کشور و کمبود امکانات آموزشی را بهانه می‌کنند. رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس در ارتباط با پدیده مهاجرت پزشکان و انقלט‌هایی که روی سیاست افزایش ظرفیت پزشکی است، توضیح داد: «بله، باز رفتار دوگانه‌ای که از بزرگواران می‌دیدیم در موضوع مهاجرت بود. عددی که برای مهاجرت ذکر می‌کردند عدد بزرگی بود، در جایی که می‌خواستیم این عدد را کسر و سرانه را احساب کنیم خود آنها این عدد را نمی‌پذیرفتند. به‌هرحال الان مصوبه‌ای در شورای عالی انقلاب فرهنگی گذشته که عدد سرانه فعلی ۱۳ در ۱۰ هزار نفر را مینا قرار داده و عدد ۲۰ در ۱۰ هزار را برای افق ۱۴۱۰ پیش‌بینی کرده‌اند و با درصدی قرار است از سرانه ۱۳ به سرانه ۲۰ در ۱۴۱۰ دست یابیم. ما دو مشکل داریم؛ یکی تعداد و دیگری توزیع. تعداد پزشکان را از سرانه می‌توان فهمید، عدد گویایی است و همه آماری که چه در داخل و متولیان نظام سلامت و چه کسانی که در این حوزه کار علمی می‌کنند و چه آمار‌های جهانی نشان می‌دهد سرانه ما پایین است بنابراین قطعاً مشکل تعداد را داریم ولی مشکل توزیع هم وجود دارد. توزیع پزشک در کشور به‌شدت ناعادلانه است، بنابراین برای هر دو مشکل باید چاره‌ای اندیشیده شود. نکته دیگر این است که معتقدیم نباید کیفیت آموزش پزشکی و درنهایت کیفیت خدمات پزشکی کاهش یابد. در این خصوص دو نکته عنوان می‌کنم؛ یک اینکه این جمله‌ای که بزرگواران وزارت بهداشت و متولیان نظام سلامت ذکر می‌کردند که چنین ظرفیت و امکانات آموزشی و استاد نداریم تا جایی که من در جلسات از اینها شنیدم و مستندات را دیدم متأسفانه اظهارات مستندی به آمار و اطلاعات دقیق نبود. متأسفانه گاهی در برخی از اطلاعات و آمار‌های اولیه که باید مبنای سیاست‌گذاری، راهبرد و برنامه‌ریزی باشد وزارت بهداشت مشکل داشت. بنابراین اولین نکته این است که ادعای بزرگواران در زمینه کمبود امکانات مورد نیاز برای افزایش ظرفیت پزشکی ادعای مستند به آمار و اطلاعات دقیق نیست. نکته دیگر این است که وقتی در جلسات درباره امکانات موجود در کشور جزئی‌تر نگاه می‌کردیم، مثلاً تعداد اعضای هیات علمی برخی دانشگاه‌ها را وقتی جزئی‌تر بررسی می‌کردیم و به آمار و اطلاعات وارد می‌شدیم ظرفیت‌های مغفول و استفاده‌نشده زیاد است که اگر این ظرفیت‌ها به‌دقت استحصال شود همین الان ما بدون آنکه کیفیت آموزش پزشکی و خدمات پزشکی افت کند، می‌توانیم درصدی را در ظرفیت پزشکی افزایش دهیم. نکته دیگر این است که برخی از ظرفیت‌های استفاده‌نشده در نظام سلامت داریم. مثلاً بیمارستان‌های تامین اجتماعی که ظرفیت خوبی است، در خدمت آموزش پزشکی نیستند یا ظرفیت دانشگاه آزاد به‌صورت کامل در خدمت آموزش پزشکی قرار نگرفته است. نکته دوم همین بود که ادعای بزرگواران ادعای مستندی نبود. نکته سوم که به دوستان بیان می‌کردیم این بود که شما فقط مسئول کیفیت آموزش پزشکی یا کیفیت خدمات پزشکی نیستید بلکه مسئول تامین نیازهای کشور به پزشک هم هستید. مسئولیت دسترسی سهل مردم به پزشک هم برعهده این عزیزان است. مسئولیت توزیع عادلانه هم برعهده آنهاست. نمی‌توانند بخشی از مسئولیت را نپذیرند و بر بخش دیگر تاکید کنند و از بخش دیگر شانه خالی کنند. هر دو را باید برعهده بگیرند؛ هم مسئولیت کیفیت خدمات آموزشی و هم مسئولیت افزایش سرانه و توزیع عادلانه برعهده این عزیزان است. هنر باید در این باشد که این دو مسئولیت را هم‌زمان برعهده بگیرند. بنابراین برای رساندن سرانه کشور حداقل به میانگین

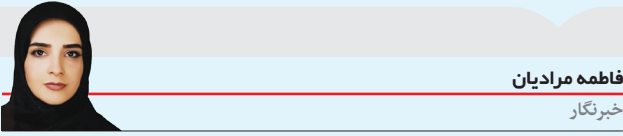
کشورهای منطقه باید تلاش کنند. درصورتی که نیاز ما بیش از میانگین سرانه کشورهای منطقه است. لذا من خدمت دوستان عرض می‌کردم از حاکمیت مطالبه امکانات کنید، مطالبه بودجه کنید. هر چیزی که برای تامین نیاز کشور و تضمین کیفیت پزشکی مورد نیاز است آن را مطالبه کنید، به‌جای اینکه از مسئولیت خود در تامین نیاز کشور به پزشک شانه‌خالی کنید. در یکی از این جلسات یکی از مسئولان وزارت بهداشت عددی ذکر کرد و من همین را بیان می‌کنم که بدانید اینها عده‌های کوچکی است. برای اینکه بتوانیم در یکی، دو سال آینده افزایش ظرفیت پزشکی را داشته باشیم سالانه به چندصد میلیارد بودجه نیاز داریم که مجموع دو، سه سال به هزارمیلیارد نمی‌رسید. این را با بودجه کشور مقایسه کنید که هزار و ۳۰۰ خرده‌ای هزارمیلیارد است. هزارمیلیارد در این مقایسه عددی نیست. افزایش بودجه‌ای که وزارت بهداشت همین امسال داشته چندده‌هزار میلیارد بود و این هزارمیلیارد در مقایسه با بودجه وزارت بهداشت ناچیز است. بنابراین به دوستان گفتیم از حاکمیت مطالبه کنید. وقتی حاکمیت و شورای عالی انقلاب فرهنگی این را از شما مطالبه و آن را تکلیف می‌کند شما هم امکانات را بخواهید به‌نحوی که کیفیت خدمات آموزش پزشکی و خدمات پزشکی کاهش نیابد. بنابراین به‌نظر ما اجرای این مصوبه موجب کاهش کیفیت آموزش پزشکی و خدمات پزشکی نخواهد شد.»

انواع و اقسام پروژه‌های عمرانی بدون مجوز ولی در حال انجام

احصای پروژه‌های عمرانی بدون مجوز زیست‌محیطی و اعلام آنها به سازمان حفاظت محیط‌زیست هم یکی دیگر از اقدامات چندوقت اخیر کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی بوده است. اقدامی که منجر به نامه‌نگاری رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست با رئیس سازمان برنامه‌وبودجه و آغاز حواشی و مطالبات بسیاری شد. در آن گزارش و آن نامه، پروژه بدون مجوز اعلام شد. این که اساساً ماجرا از چه قرار است و این تعداد ققدر واقعی است و آیا جلوی ایجاد و احداث و ادامه این پروژه‌ها گرفته می‌شود یا خیر را از شجاعی پرسیدیم و او پاسخ داد: «در این مورد اولاً اصل پرونده در کمیسیون اصل ۹۰ باز شده است و ما مصادیقی داریم که برای آن پرونده‌های جداگانه‌ای در کمیسیون اصل ۹۰ مطرح است. مجوز محیط‌زیست یک مشکل است که برخی پروژه‌ها ندارند و برخی مجوزهای دیگر را نیز برخی پروژه‌ها ندارند مثلاً پرونده‌ای داریم که مربوط به یک جاده اصلی است که هم مجوز محیط‌زیست را ندارد و هم مجوز جهاد کشاورزی، چون از زمین‌های مرغوب کشاورزی عبور می‌کرده بدون اینکه مجوز از جهاد کشاورزی بگیرد پروژه را اجرا کردند و درباره پیشرفت فیزیکی طرفین دعوا ادعاهای مختلفی دارند. این پروژه در شمال‌غرب کشور است. لذا این مشکل فقط در محیط‌زیست نیست. به‌علاوه اینکه هم سازمان محیط‌زیست الان باید پاسخگو باشد و هم سازمان‌های دیگر همچون وزارت جهاد کشاورزی و هم سازمان برنامه‌وبودجه باید پاسخگو باشند، چون برای این قبیل پروژه‌ها باید سازمان برنامه‌وبودجه مجوز کمیسیون ماده ۲۳ را صادر کند، که در این کمیسیون وقتی مجوز صادر می‌شود که همه مجوز‌ها از همه دستگاه‌ها صادر شده باشد. این که برخی از این پروژه‌ها مجوز کمیسیون ماده ۲۳ را دارند ولی مجوز سازمان محیط‌زیست را ندارد، جای سوال است، که سازمان برنامه‌وبودجه باید پاسخگوی آن باشد. الان مکاتباتی را انجام دادیم که درباره پرونده‌ها با این سازمان‌ها مکاتبه کرده‌ایم و فعلاً همین میزان برای ما احراز شده که اینها مجوزهای زیست‌محیطی و مجوز جهاد کشاورزی را ندارند و کمیسیون ماده ۲۳ بدون آن مجوز‌ها، مجوز کمیسیون را صادر کرده که در این زمینه باید دستگاه‌های مختلف پاسخگو باشند. به احتمال زیاد جلسه‌ای را در این زمینه برگزار خواهیم کرد و مسئولان را برای پاسخگویی به کمیسیون احضار می‌کنیم. هم در زمینه‌های سدسازی پرونده داریم هم در زمینه‌های مختلف این مساله وجود دارد. متأسفانه بسیاری از پروژه‌ها این‌طوری است. پروژه‌هایی که جلو رفتند و الان معلوم است که مجوز زیست‌محیطی نداشتند. ما در کمیسیون اصل ۹۰ به‌صورت مصداقی به این موضوعات ورود داشتیم. یعنی در برخی مصادیق استعمال گرفتیم و معلوم بود در این مصادیق و در این پروژه‌ها این مجوز‌ها اخذ نشده است. همگی هم در دولت قبل بوده است.»

گزارش

برج‌سازی در نزدیکی یکی از میراث‌های طبیعی ملی در تهران به باغ گیاه‌شناسی رحم کنید

فاطمه مرادیان

خبرنگار

برای آتپایی که در کلاتشهرها و شهرهای شلوغ زندگی می‌کنند، آخر هفته و تعطیلات بهانه‌ای می‌شود تا دست سر و همسر را بگیرند که «خوش بود دامن صحرا و تماشای بهار» و چرخی در شهرشان بزنند. تهران‌نشینان و مسافران گاه‌وبیگاه پایتخت اگر به سمت غرب و اراضی چیتگر رفته باشند، حتماً باغی بزرگ و سرسبز توجه‌شان را به‌خود جلب کرده است؛ باغی خوش آب‌وهوا که درختانش همه در تسبیحند و شکوفه‌های بهاری‌شان دل از هر رهگذری می‌برد و آن میراث باشکوه و قدیمی گذشتگان؛ باغ ملی گیاه‌شناسی ایران است؛ بی‌همتا در خاورمیانه و در ردیف بهترین و بزرگ‌ترین باغ‌های گیاه‌شناسی جهان که افراد بی‌شماری برای به ثمرنشتن و حفظ و توسعه آن خون دل‌ها خورده‌اند.

میراث سبز

باغ گیاه‌شناسی ملی ایران به وسعت ۱۴۵ هکتار در دامنه جنوبی رشته‌کوه البرز در اراضی چیتگر، در شمال غربی تهران واقع شده است. عملیات طراحی و احداث این باغ از سال ۱۳۴۸ آغاز شد. مجموعه‌ای بی‌نظیر از گونه‌های کمیاب ایران و جهان. اراضی چیتگر از نظر تقسیمات شهری در منطقه ۲۲ شهرداری تهران واقع شده است. منطقه‌ای که به بلند مرتبه‌سازی معروف است و با اقبال ارگان‌های مختلف برای ساخت برج‌های مسکونی روبه‌رو شده است. برج‌سازی از ۱۵ سال پیش کم‌کم پایش به اطراف دریاچه چیتگر باز شد. برج‌هایی سر به فلک کشیده که راه نفس کشیدن را بر تهران سخت کرد و حالا به نظر می‌رسد چشم‌بر باغی ملی گیاه‌شناسی ایران دوخته. باغی که هرساله در هر فصل به بهانه‌های مختلف از شکوفه و گل داوودی گرفته تا انار و گلاب پذیرای بازدیدکنندگان است. در روزهای گذشته اخباری پیرامون ساخت ده‌ها برج چند ۱۰ طبقه به عرض یک خیابان فاصله با این باغ منتشر شد که به گفته کارشناسان تحقق آن ادامه حیات باغ ملی گیاه‌شناسی را به‌خطر خواهد انداخت؛ چراکه بلندمرتبه‌سازی در پیرامون باغ گیاه‌شناسی سبب ایجاد جزیره گرمایی در این ناحیه شده است و اگر دور تا دور این باغ با ساخت‌وسازهای جدید محصور و مسدود شود، این پدیده تشدید خواهد شد. قطعاً گیاهان توان تحمل این گرما را نخواهد داشت. یکی از رازهای موفقیت استقرار گونه‌های متنوع گیاهی در این باغ، وسعت زیاد و ایجاد میکروکلیمات اثر عدم‌حضور انبیه در حوالی آن بوده است.

اولین مشکل، اثرگذاری بر منابع آب منطقه است

محمد متینی‌پور، عضو هیات‌علمی موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور در این زمینه به «فرهیختگان» گفت: «در منطقه ۲۲ شهرداری از سالیان دورتر ساخت‌وسازهای بلندمرتبه‌سازی و برج‌سازی آغاز شد. تعداد خیلی زیادی برج حوالی باغ گیاه‌شناسی ملی ایران ساخته شده است که طی این سال‌ها روی سفره‌های آب زیرزمینی باغ تأثیرگذار بوده است. آخرین پروژه‌ای که ضربه‌بهایی را می‌زند پروژه‌ای است که در مرز شمالی باغ گیاه‌شناسی قرار دارد. آن پهنه را تعاونی‌های مسکن از شهرداری دریافت کردند و نمی‌دانم داستان آن سو‌چطور است اما به‌هرحال اینجا را قرار است تبدیل به برج‌ها و آسمانخراش کنند. در مرز شمالی باغ یعنی فقط یک عرض خیابان با دیوار باغ فاصله دارد. به موازی مرز شمالی باغ سراسر آنجا قرار است برج شود. طبعاً اولین خسارتی که وارد می‌شود بحث آب است. وقتی آنجا حفره‌های عمیق اتفاق افتد و پی‌ریزی و بتن‌ریزی شود شیب آب که در دامنه کوه آنجا شکل می‌گرفت به سمت باغ قطع می‌شود. ذخیره آب هم پایین می‌رود. اگر چاه‌های عمیق برای فضای سبز احداث کنند، فشار زیادی به ذخایر آب باغ وارد می‌کند که الان هم با مشکل کم‌آبی در باغ مواجه هستیم و در آن زمان بیشتر می‌شود. زیان بعدی این است که نمای بصری باغ کاملاً زشت خواهد شد. باغ گیاه‌شناسی یک اثر ملی است و از سال ۴۸ تأسیس شده و میلیاردها میلیاردر پول صرف آن شده است. این باغ متعلق به همه مردم ایران و نسل‌های بعد ماست. این باغ میراث ملی است. با این حرکت زمینه از بین رفتن تدریجی این باغ را فراهم می‌کنیم، وجهه فرهنگی و ملی این باغ از بین می‌رود. تصور کنید ضلع شمالی‌ر پر از برج‌های به آسمان کشیده باشد و افرادی که به باغ می‌آیند برای اینکه به آرامش برسند و شرایط روحی و روانی بهتری داشته باشند، دقیقاً همان مناظری را می‌بینند که در شهر می‌دیدند. درصورتی که آنجا می‌دانید یک فضای خاص دیگری است.»

مهم‌ترین و اولین اثر ساخت‌وسازها آلودگی هواست

محمد متینی‌پور درمورد تأثیر این بلندمرتبه‌سازی‌ها گفت: «وقتی اطراف اینجا برج‌هایی برافراشته شود، جریان‌های هوا و آلودگی‌های صوتی و آلودگی‌های زیست‌محیطی ناشی از تردد زیاد روی گیاهان تأثیرگذار است. آن چیزی که به‌طور شفاف و صریح بیان می‌کنم مهم‌ترین و اولین اثر آلودگی هواست. گونه‌های گیاهی تا جایی می‌توانند آلودگی را تحمل کنند و هرقدر این آلودگی را بیشتر کنیم زمینه زوال آنها را فراهم می‌کنیم. ساختمان سربه‌فلک کشیده جلوی کریدور باد را می‌گیرد و اجازه نمی‌دهد این باد در فضای شهر تهران در جریان باشد.»

قدرت برج‌سازان در این مملکت زیاد است

مشاور رئیس موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور در رابطه با قرارداد ساخت این برج‌ها و اقداماتی که این موسسه در این راستا انجام داده، عنوان کرد: «قطعاً قرارداد با شهرداری بوده و مجوز از شهرداری دریافت کردند. در قدیم قسمتی به نام ارتش بود و قسمتی به نام موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع و سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی. به‌عنوان پهنه آموزشی تعریف شده بود، نه مسکونی! نامه‌نگاری‌های مختلف در سطوح مختلف انجام دادیم. منتها اینکه چندر امیدوار باشیم جواب بدهد نمی‌توان بیان کرد چون قدرت برج‌سازان در این مملکت زیاد است. کاری می‌توان انجام داد و تا جایی که ممکن است باید موضوع را رسانه‌ای کنیم و این میراثی است که از سالیان دور به ما رسیده و ما هم باید به نسل‌های بعدی منتقل کنیم. برای این باغ زحمات زیادی کشیده شده و بیش از چهارهزار نوع گونه گیاهی در این باغ نگهداری می‌شود و ممکن است برخی پایه‌های این گونه‌ها در ایران وجود نداشته باشد یا زمینه انقراض آن در ایران فراهم است ولی در اینجا نگهداری می‌شود.»

باغ گیاه‌شناسی ملی ایران در سال ۹۵ به مناسبت هفته منابع طبیعی و با حضور مسئولان با قدمت ۴۸ سال در فهرست میراث طبیعی کشور ثبت شد و امیدواریم با ثبت آثار طبیعی در فهرست میراث طبیعی کشور نسبت به حفظ و نگهداری آنها اقدامات و کوشش بیشتری صورت گیرد و امانتداران خوبی باشیم که به فرموده امیرالمومنین علی(ع): «کسی که امانتداری را به خوبی رعایت کند دین و ایمان خود را به حد کمال رسانده است.»